

VELFÆRDSMINISTERIET

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

DHO/ J.nr. 2008-1129

Folketingets Socialudvalg

Dato: 5. marts 2008

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 5. februar 2008 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 164 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 164:

”Vil ministeren tage initiativ til en kortlægning af området, således at man kan få overblik over samt yde særlig støtte til de kommuner, som har svært ved at håndtere de svære børnesager?”

Svar:

Det fremgår ikke klart af spørgsmålet, hvad det mere præcist er for et område, spørgeren ønsker kortlagt. I besvarelsen er der derfor taget udgangspunkt i, at den del af spørgsmålet er udtryk for et generelt ønske om mere statistik på området for udsatte børn og unge.

Der findes i dag en ganske god viden at basere indsatsen på, og det gælder både i forhold til den kommunale indsats og i forhold til indsatsen fra centralt hold. I forbindelse med anbringelsesreformen fik Ankestyrelsen til opgave at etablere en statistisk overvågning af anbringelsesområdet. Den årlige anbringelsesstatistik har til formål at bidrage til at forbedre grundlaget for overvejelser og beslutninger om udviklingen af anbringelsesområdet – både på centralt og kommunalt niveau.

Ankestyrelsen udarbejder endvidere en årlig praksisundersøgelse. I undersøgelsen fra januar 2008 (der indeholder tal for 2007) indgår 143 sager fra 11 kommuner. Undersøgelsen fokuserer på, hvorvidt kommunerne har overholdt servicelovens krav til undersøgelser, handleplaner og børnesamtaler. På baggrund af praksisundersøgelsen går Ankestyrelsen i dialog med de kommuner, hvis sager er blevet gennemgået, med henblik på at drøfte, hvordan praksisundersøgelsens og årsstatistikens resultater kan anvendes fremadrettet i kommunernes tilrettelæggelse og prioritering af området. Velfærdsministeriet vil følge denne dialog nøje.

Samtidig bidrager bl.a. SFI løbende med forskningsmæssig viden om og kortlægning af udviklingen på området. Hertil kommer den viden og ekspertise, som især Servicestyrelsen og en række videnscentre på området bidrager med.

I spørgsmålet efterlyses der endvidere særlig støtte til de kommuner, som har vanskeligheder med at håndtere de svære børnesager. Hertil bemærkes, at VISO (den Nationale Videns- og Specialrådgivningsorganisation) blev oprettet i forbindelse med kommunalreformen netop som en støttefunktion til kommunerne, som ved kommunalreformen overtog det fulde myndighedsansvar både på det sociale område og på specialundervisningsområdet. VISO kan efter anmodning i de mest specialiserede og komplicerede enkeltsager supplere den kommunale udredning – bl.a. også på børneområdet - samt bidrage med landets bedste specialviden på de felter, hvor den er mest sparsom.

Derudover er der i form af Servicestyrelsens internetside ”God Social Praksis”, tilvejebragt en database, der samler de bedste kommunale eksempler på god social praksis og gør dem tilgængelige, så alle kan lære af hinanden. ”God Social Praksis” kan bruges som en vidensbank og en værktøjskasse, hvor man kan hente kvalificeret inspiration og nytænkning, når man skal i gang med en kommunal opgave. Det er f.eks. eksempler på god sagsbehandling, ledelsesinformation, tværsektorielt samarbejde, borgerinddragelse, politikudvikling, faglig udvikling, attraktive arbejdspladser og dokumentation. Til hvert eksempel er der kontaktpersoner, som kan hjælpe brugeren videre.

Derudover er der fra centralt hold taget en række initiativer for at skabe bedre rammer for kommunerne og for at understøtte kommunerne i at løfte opgaverne på anbringelsesområdet. Der er bl.a. gennemført en omfattende efteruddannelsesindsats af sagsbehandlere på børneområdet, og Velfærdsministeriet har i samarbejde med KL iværksat et digitaliseringsprojekt, der skal sikre en mere ensartet sagsbehandling og lette arbejdsgangene for de kommunale sagsbehandlere.

Desuden fortsætter Velfærdsministeriet dialogen med Kommunernes Landsforening og med kommunernes selv, blandt andet i ledernetværket på børneområdet, med henblik på at drøfte, hvordan kommunerne kan hjælpes til at overholde kravene til sagsbehandlingen.

Samlet set mener jeg derfor, at der er et ganske godt afsæt for, at kommunerne kan løse deres opgaver på børneområdet.

Karen Jespersen

/ Charlotte Søderlund